

nejdéle do 24. července 1928. To se nestalo, a nabylo tudíž usnesení o schválení příklepu právní moci a jest proto názor stěžovatelův, že na běh lhůty k rekursu mají soudní prázdniny vliv a že má lhůtu k rekursu do 14. září 1928 právně mylným.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

I když se prisvědčí názoru stěžovatelovu, že dodatečné prohlášení věci za feriální (o kterém zvěděl teprve za prázdnin dne 18. července 1928), nemohlo mu zkrátiti zákonnou lhůtu rekursní do usnesení, které mu bylo doručeno dne 10. července 1928, t. j. rovněž již za soudních prázdnin, nic mu to neprospěje, protože dokud věc nebyla prohlášena za feriální a dokud to stěžovateli nebylo oznámeno, nezačala podle § 225 prvý odstavec a čl. I. cit. zák. pro něj běžeti lhůta k oprávněnému prostředku, ale začala běžeti, jakmile mu feriálnost byla oznámena. On však ani poté ve čtrnáctidenní lhůtě stížnost nepodal.

Čís. 8333.

Jazyková otázka.

Dovolání, podané v německém jazyku příslušníkem židovské národnosti, jest odmítnouti.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, Rv I 2077/27.)

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání žalobce, podané v jazyku německém a nikoliv v jazyku státním, ačkoliv zástupce žalobcův prohlásil při ústním jednání ze dne 24. března 1927, že žalobce jest národnosti židovské, nehodí se k tomu, aby bylo o něm po zákonu zahájeno jednání (čl. 4 (3) a čl. 19 (3) vlád. nařízení ze dne 3. února 1926 čís. 17 sb. z. a n.). Bylo je proto odmítnouti.

Čís. 8334.

Bylo-li o určité právní otázce rozhodnuto již pravoplatně v nesporném řízení, aniž byl vyhrazen pořad práva, nelze tuto právní otázku učiniti předmětem sporu. Lhostejno, že rozhodnutí v nesporném řízení bylo vydáno na jednostranný návrh účastníka.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, Rv I 106/28.)